

гари пристигат в Англия и в останалата част на Великобритания от средата на XIX век. В Англия те наброяват 6000 души.

В годините между двете световни войни (1918–1939) са приети много законодателни актове за циганите чергари. Законът за общественото здраве от 1936 г. (Раздел 268) определя палатките, караваните и бараките като „нарушения на законовия ред“. През 1937 г. се проваля първата акция да бъде предотвратено ежегодното събиране на цигани на конните надбягвания в графство Дарби.

По време на двете световни войни ромите служат във въоръжените сили и много от тях получават медали за храброст.

След 1945 г. с индустриализацията на Англия животът на циганите чергари става по-труден. Обичайните места за стануване край пътищата стават опасни заради все по-големите скорости на превозните средства и строежа на магистрали. В много случаи стануването край пътищата е забранено заради опасността. През 1947 г. и през 1959 г. Законите за планиране на строителството в градовете и селата ограничават ползването на площи за каравани, а **Законът за осигуряване места за каравани от 1960 г.** води до закриването на повечето места за стануване.

През 60-те години се заражда движение за защита на гражданските права, представявано на север от Обществото на чергарите в Лийдз (1965) и на юг – от Том Джонел. През 1966 г. на заседание в Кент е основан **Съвет на циганите** с главен секретар Гратан Паксън. Съветът предприема кампания за мирна съпротива срещу принудителното местене на каравани, отразена в пресата и по телевизията. Съветът организира първото училище в каравани на летището в Хорнчърч с преподаватели доброволци, сред които е **Томас Актън**. Организирани са и подобни училища и на други места.

Вследствие застъпничеството на депутатата **Норман Додс** правителството се ангажира с подобряване на положението на циганите. Министерството по строителството и местното самоуправление подготвя доклад на тема „Циганите и други чергари“ (1967), който е първото официално изследване на положението на циганите в Англия и Уелс. Под действието на външен и на вътрешен натиск в английския парламент е приет **Законът за осигуряване места за каравани от 1968 г.**, отнасящ се за Англия и Уелс. Законът задължава местните власти да осигурят места за каравани, но отделни области впоследствие могат да бъдат „обозначени“ като места, където на циганите им е забра-